

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. L. Bagrin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Clima, G. Dașchevici)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție,

(jud. Sv. Filincova, A. Cobăneanu, G. Stratulat, D. Mardari, M. Pitic)

ÎNCHEIERE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând cererea de revizuire depusă de Ursu Nicolae, reprezentat de avocatul Hriplivaia Valentina,

în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Ursu Nicolae împotriva lui Ursu Alexandru, Ursu Radu, Ursu Larisa, intervenienți accesorii Ursu Victor, Ursu Vladimir, notarul public Șevciuc Victor și Izdebschi Natalia cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și a locului de deschidere, recunoașterea dreptului de proprietate, determinarea cotelor părți ideale și împărțirea în natură a imobilului, declararea nulității actelor juridice și recunoașterea testamentului ca fiind parțial nul,

împotriva deciziei din 14 aprilie 2021 a Curții Supreme de Justiție,

c o n s t a t ă:

La 22 decembrie 2012, Ursu Nicolae s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Ursu Sava și Ursu Alexandru cu privire la declararea nulității contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că, în rezultatul încheierii contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață din 22 decembrie 2011, de către tatăl său Ursu Sava a fost transmis în proprietatea fratelui său Ursu Alexandru ½ cotă parte ideală din imobilele amplasate în mun. Chișinău,

str. XXX, 12, pe care se prezuma că le deținea în proprietate.

În viziunea reclamantului actul juridic menționat, poate fi considerat fictiv, deoarece la momentul perfectării lui nu a fost determinată cota parte reală din imobilele transmise dobânditorului.

Nu a fost respectată nici procedura pentru acceptarea succesiunii după decesul proprietarei Ursu Maria, care deținea cota parte din aceleași imobile, edificate în timpul căsătoriei cu Ursu Sava. Nu a fost constatat faptul acceptării succesiunii de către feciorul Ursu Nicolae, procedură deschisă după decesul mamei Ursu Maria. De facto, Ursu Nicolae a intrat în posesiunea de fapt a patrimoniului succesoral. Din momentul nașterii și până în prezent reclamantul a domiciliat în imobilul din mun. Chișinău, str. XXX, 12.

A indicat că a fost ignorat în calitate de coproprietar al imobilului înstrăinat, la care a contribuit cu îmbunătățiri. Or, Ursu Nicolae a acceptat în mod tacit moștenirea, posedă viza de reședință pe adresa dată, dispunea de suficiente dovezi ce confirmă faptul participării sale la gestionarea bunurilor imobile (achitarea serviciilor comunale, întreținerea imobilului, instalarea contoarelor de apă, instalarea utilajului trifazat, deservirea automobilului, instalarea canalizației, etc.). Prin tănuirea faptului că de către reclamant sunt achitate toate serviciile comunale, impozitele, se demonstrează faptul că dobânditorul Ursu Alexandru din start și-a asumat prin pct. 5 din contract o obligație pe care nu avea intenția de a o îndeplini, iar imobilul nu era liber de sarcini.

Știind cu certitudine că nu are un loc permanent de muncă, nu dispune de surse legale necesare pentru întreținerea beneficiarului, perioade îndelungate se afla peste hotarele țării, Ursu Alexandru s-a obligat să-l întrețină pe Ursu Sava, inclusiv de a-l îndestula cu hrană, îngrijire, să-i ofere spațiu locativ din imobilul înstrăinat, să-i ofere ajutorul necesar, care se prestează în natură.

Reclamantul a menționat că, tatăl său era lăsat la întreținerea altor persoane, care nu erau parte a contractului sau se descurca în măsura posibilității de unul singur. Reieșind din considerentele că creanța de întreținere este strict personală și inalienabilă, fapt pentru care orice act de înstrăinare a acestei creanțe este lovit de nulitate absolută indicată la art. 220 alin. (1) Cod civil, raportat la art. 839 alin. (3) Cod civil, contractul de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viața încheiat între Ursu Sava și Ursu Alexandru necesită de a fi considerat nul.

La fel, intenția dobânditorului a fost simulată, așa cum pârâțul Ursu Alexandru nu a efectuat careva reparații curente sau capitale, iar beneficiarul întreținerii locuia într-o bucătărie de vară, fără careva condiții, construcția respectivă nefiind obiect al contractului contestat.

A mai menționat că, la 28 decembrie 2012, în temeiul contractului de donație nr. 5722, Ursu Sava a donat lui Ursu Radu cealaltă ½ cotă parte ideală din imobilele amplasate în mun. Chișinău, str. XXX, 12.

În virtutea art. 827 din Codul civil, nu este posibilă mărirea patrimoniului

donatarului Ursu Radu din contul donatorului Ursu Sava, deoarece ultimul nu este unicul subiect care avea dreptul să doneze și obiectul donat nu-i aparținea în întregime.

Pârâții în mod abuziv s-au folosit de drepturile lor și au dus în eroare notarul referitor la faptul că imobilul înstrăinat este liber de orice sarcini. În mod eronat a fost confirmat și pct. 2 din contract, prin care donatorul Ursu Sava își rezerva dreptul de abitație viageră gratuită în imobil, având dreptul de utilizare a comodităților comune. Părțile contractului cunoșteau cu certitudine că imobilul donat este lipsit de careva comodități.

Donatarul Ursu Radu locuiește împreună cu părinții în casa cu două nivele din mun. Chișinău, str. XXX, 14, pe când donatorul Ursu Sava locuiește într-o construcție – bucătărie de vară (neautorizată), folosindu-se de soba care a fost construită din materialele procurate de Ursu Nicolae și din banii acestuia, la fel și tavanul, canalizarea, contorul trifazat, contorul de apă. Faptul dat se confirmă chiar de către pârâți prin cererile depuse în adresa Primăriei municipiului Chișinău.

Până la adresarea reclamantului în instanță, acesta achita pentru Ursu Sava serviciile comunale, impozitul pe bunurile imobile, îl asigură cu lemne de foc. Careva sume de bani nu au fost restituite reclamantului de către pârâți.

Actele prin care Ursu Sava confirmă dreptul său de proprietate privată asupra imobilului înstrăinat, dar și extrasele eliberate de Arhiva Municipală de Stat Chișinău au fost întocmite din resursele financiare ale reclamantului. Pe parcursul anilor, a achitat pentru Ursu Sava revizia tehnică la automobil, a procurat acumulator și a suportat toate cheltuielile aferente mașinii.

La casa din mun. Chișinău, str. XXX, 12, a instalat trotuarul, pavajul din fața porții și din ogradă, a reparat capital scările. Ursu Sava s-a folosit de banii reclamantului și atunci când cea de-a doua soție a pârâtului – Ionaș Ana a fost îngrijită de o persoană, a căror servicii la fel au fost achitate de reclamant.

Prin cele invocate se demonstrează că, imobilul înstrăinat nu este liber de orice sarcini, iar Ursu Nicolae a efectuat un șir de îmbunătățiri, precum, în veranda casei de locuit a instalat pardoseala, a procurat și instalat cornișe din lemn pe ferestre, a vopsit geamurile, la garaj a vopsit ușile din metal și porțile. Până la moment, în imobil păstrează instrumente, obiecte de menaj, deoarece a dus cu donatorul o gospodărie comună.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 ianuarie 2013, s-a constatat faptul acceptării succesiunii de către Ursu Nicolae a ¼ cotă parte din patrimoniul succesoral – imobilul din mun. Chișinău, str. XXX, 12, deschisă după decesul mamei sale, Ursu Maria.

Astfel, reclamantul Ursu Nicolae a menționat că este în imposibilitate de a-și realiza dreptul de a dobândi dreptul de proprietate prin moștenire asupra cotei-părți din imobilul înstrăinat.

La 31 martie 2014, Ursu Nicolae a mai înaintat o cerere de chemare în judecată

(concretizată pe parcurs) împotriva lui Ursu Sava și Ursu Alexandru, intervenienți accesorii Ursu Victor și Ursu Vladimir cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, recunoașterea dreptului de proprietate și determinarea cotelor părți reale din bunul imobil și din autovehicul.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că este fiul lui Ursu Sava și al Mariei Ursu. La 06 septembrie 1986, Ursu Maria a decedat, fapt ce se confirmă prin certificatul de deces (adeverința de moarte) eliberat la data de 08 septembrie 1986 și trecut în Registrul actelor de stare civilă la nr. 2743.

Ursu Alexandru, Ursu Victor și Ursu Vladimir sunt moștenitorii defunctei. Moștenitorii legali nu s-au adresat la notar în termen de 6 luni de la deces și certificat de moștenitor legal nu a fost eliberat, fapt stabilit prin confirmarea din 24 ianuarie 2014 privind lipsa înregistrării dosarului succesoral.

Prin cererea din 13 martie 2014 Ursu Nicolae a solicitat la notar deschiderea procedurii succesoriale cu declarația de acceptare a succesiunii prin intrarea în posesia bunurilor succesoriale și eliberarea certificatului de moștenitor legal pentru masa succesorală rămasă după decesul Mariei Ursu.

Prin răspunsul nr. 58 din 27 martie 2014 a primit refuz, fiind invocată competența instanței de judecată în soluționarea chestiunii în cauză.

După decesul Mariei Ursu, a rămas patrimoniul succesoral: gospodăria formată din casa cu construcțiile auxiliare pe terenul din mun. Chișinău, str. XXX, 12, autovehiculul de marca „VAZ 2107”. Toate bunurile au fost agonisite în timpul căsătoriei defunctei cu pârâtul Ursu Sava. Astfel, la momentul decesului, Ursu Maria dispunea de ½ cotă parte ideală din imobilul amplasat în mun. Chișinău, str. XXX, 12, care consta din casa de locuit, bucătăria de vară și garaj. Reclamantul Ursu Nicolae locuia în acest imobil și era student în cadrul Universității de Stat.

Ursu Nicolae a intrat în posesiunea de fapt a patrimoniului succesoral, a acceptat tacit moștenirea, așa cum din momentul nașterii și până în prezent domiciliază în imobilul sus-numit, dispune de viză de reședință permanentă, a participat la administrarea imobilului din mun. Chișinău, str. XXX, 12.

De către reclamant au fost efectuate la imobilele din patrimoniul succesoral, un șir de îmbunătățiri: în veranda casei de locuit a instalat podeaua, a procurat și instalat la ferestre cornize, a vopsit geamurile. La garaj a vopsit ușile din metal și porțile din metal. Până la acest moment în acest imobil păstrează instrumente, deoarece au dus cu pârâtul Ursu Sava o gospodărie comună. Pe parcursul anilor, a achitat revizia tehnică a automobilului, a asigurat procurarea acumulatorului și a suportat toate cheltuielile aferente la el (achitarea asigurării, a taxei pentru drumuri). Au mai fost suportate cheltuieli ce țin de instalarea trotuarului, a pavajului în fața casei de locuit, în fața porții, a scărilor și prin toată ograda.

În contextul expus, succesiunea necesită a fi considerată acceptată, deoarece în calitate de moștenitor de clasa I - Ursu Nicolae a intrat în posesiunea patrimoniului succesoral. Iar, dreptul de proprietate prin moștenire urmează să fie înregistrat

conform art. 37/1 din Legea cadastrului bunurilor imobile, nr. 1543 din 25 februarie 1998, la Oficiul Cadastral Chișinău.

Prin încheierea Judecătoriei Grigoriopol din 03 aprilie 2015, s-a dispus conexasarea într-un singur proces a cauzei civile nr. 2-3047/14 cu cauza civilă nr. 2-3047/14.

La 14 decembrie 2015, Ursu Nicolae a depus cerere de concretizare împotriva lui Ursu Sava, Ursu Alexandru, Ursu Radu, intervenienți accesorii Ursu Larisa, Ursu Victor, Ursu Vladimir, notarul public Șevciuc Victor, cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, recunoașterea dreptului de proprietate prin moștenire, determinarea cotelor părți reale și împărțirea în natură a imobilului și a autovehiculul de model „VAZ 2107”, declararea nulității contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață și a contractului de donație.

La 19 mai 2017, Ursu Nicolae a înaintat încă o cerere de chemare în judecată împotriva lui Ursu Alexandru și Ursu Radu, intervenient accesoriu notarul public Izdebschi Natalia cu privire la constatarea nulității actului juridic – testamentul cu nr. 1290, întocmit la 20 martie 2015.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că, prin testamentul nr. 1290, autentificat la 20 martie 2015, tatăl său Ursu Sava a dispus ca toată averea care îi va aparține la data decesului, oriunde s-ar afla și din ce ar fi alcătuită, de a fi testată în cote egale fiului Ursu Alexandru și nepotului Ursu Radu.

Decesul lui Ursu Sava, survenit la 23 mai 2016, a servit drept temei pentru deschiderea procedurii succesoriale. La solicitarea înaintată, la 13 iulie 2016, lui Ursu Nicolae i-a fost eliberată o copie a testamentului nr. 1290, autentificat la 20 martie 2015 de către notarul public Izdebschi Natalia.

În viziunea reclamantului testamentul nominalizat a fost încheiat forțat, în circumstanțe impuse de Ursu Alexandru, Ursu Radu și Ursu Larisa, ultimii urmărind acapararea averii. Or, fiind total dependent fizic și material de către sus-numiții, suferind de dureri acute, având probleme cu auzul și vederea, testatorul Ursu Sava era lipsit de posibilitatea să opună rezistență voinței acestora. Din cauza dereglărilor psihice, starea vremelnică de inconștiență, folosirea de preparate puternice, testatorul nu era în stare să conștientizeze acțiunile sale, să le dirijeze, să aprecieze efectele juridice ale acestora. Semnătura aplicată pe actul juridic, diferă de celelalte semnături care îi aparțin și au fost aplicate anterior pe alte acte. Prin testamentul contestat i-au fost lezate direct drepturile patrimoniale ale reclamantului, constituite din 1/3 cotă parte din masa succesorală.

La 23 octombrie 2017, reclamantul a înaintat cerere de concretizare, prin care a formulat aceleași solicitări ca și în cererea de concretizare depusă la data de 14 decembrie 2015, împotriva lui Ursu Sava, Ursu Alexandru, Ursu Radu, intervenienți accesorii Ursu Larisa, Ursu Victor, Ursu Vladimir, notarul public Șevciuc Victor cu privire la recunoașterea faptului acceptării succesiunii; recunoașterea dreptului de proprietate prin moștenire; determinarea cotelor părți reale și împărțirea în natură a

imobilului și a autovehiculului; declararea nulității contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață și a contractului de donație.

În fine, în urma tuturor cererilor de chemare în judecată conexe într-o singură procedură și care au fost concretizate pe parcursul examinării cauzei, reclamantul Ursu Nicolae a solicitat în fața instanței recunoașterea faptului acceptării succesiunii de către Ursu Nicolae și a locului de deschidere – casa de locuit (cu anexe) nr. 12, situată pe str. XXX, mun. Chișinău și autovehiculul de marca „VAZ 2107”, avere succesorală rămasă după decesul mamei sale Ursu Maria la 06 septembrie 1986; recunoașterea dreptului de proprietate prin moștenire a lui Ursu Nicolae asupra casei de locuit (cu anexe) nr. 12, situată pe str. XXX, mun. Chișinău cu înregistrarea în Registrul bunurilor imobile; recunoașterea dreptului de proprietate prin moștenire a lui Ursu Nicolae asupra autoturismului de model „VAZ 2107”, cu încasarea în beneficiul lui Ursu Nicolae a sumei de 7464,5 lei; determinarea cotelor părți reale și împărțirea în natură a imobilului de pe str. XXX, 12, mun. Chișinău, care constă din: casa de locuit, garaj, construcție accesorie, cu atribuirea lui Ursu Nicolae a uneia din părți, determinate de expertiză, la discreția instanței; declararea nulității contractului de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață nr. 6709 din 22 decembrie 2011, încheiat între Ursu Sava și Ursu Alexandru pe ½ cotă parte ideală din imobilul amplasat pe str. XXX, 12, mun. Chișinău; declararea nulității contractului de donație nr. 5722 din 28 decembrie 2012 a cotei părți din imobil, încheiat între Ursu Sava și Ursu Radu, prin care a fost donată ½ cotă parte ideală din imobilul amplasat pe str. XXX, 12, mun. Chișinău; recunoașterea ca fiind parțial nul testamentul nr. 1290, autentificat la data de 20 martie 2015 de către notarul public Izdebschi Natalia, din numele Ursu Sava, decedat la 23 mai 2016.

Prin hotărârea din 10 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), acțiunea înaintată de Ursu Nicolae a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Ursu Nicolae și menținută hotărârea din 10 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Prin decizia din 14 aprilie 2021 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Ursu Nicolae, reprezentat de avocatul Hriplivaia Valentina, a fost respins.

La 19 iulie 2021, Ursu Nicolae, reprezentat de avocatul Hriplivaia Valentina, a depus o cerere de revizuire împotriva deciziei din 14 aprilie 2021 a Curții Supreme de Justiție, solicitând casarea acesteia și reținerea cauzei pentru examinare în ordine de recurs, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea lui să fie admisă integral.

În motivarea cererii de revizuire Ursu Nicolae, în mare parte, a redat conținutul recursului din 12 octombrie 2020. Suplimentar, a mai menționat că pe parcursul la întregul proces judiciar toate probele prezentate de participanții la proces au fost apreciate într-un mod arbitrar, iar unele probe în general nu au fost acceptate.

A declarat că examinarea recursului depus de el a fost una superficială, ba chiar

cointereseată și influențată de persoane interesate, care în mod deschis interveneau în timpul examinării cauzei. În viziunea lui Ursu Nicolae se creează imaginea că se dorește o careva înțelegere cu diferite variante de cedare la pretențiile reclamantului în schimbul altor, care fac obiectul altor cauze.

În drept, cererea de revizuire depusă de Ursu Nicolae, reprezentat de avocatul Hriplivaia Valentin, a fost bazată pe art. 449 lit. b), c) al Codului de procedură civilă.

Verificând decizia supusă revizuirii, în raport cu criticile formulate și în limitele temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire este inadmisibilă, pentru motivele ce se succed.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În corespundere cu prevederile art. 451 al Codului de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 al Codului de procedură civilă, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 al Codului de procedură civilă și anexându-se probele ce le confirmă.

În motivarea cererii de revizuire, revizuentul Ursu Nicolae, reprezentat de avocatul Hriplivaia Valentina, a invocat prevederile art. 449 lit. b) și c) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 449 lit. b) al Codului de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care: au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Este de menționat că, pentru a invoca prevederile art. 449 lit. b) al Codului de procedură civilă, este important ca circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

Mai mult ca atât, pentru a invoca acest temei de revizuire este necesar ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și nici nu a avut posibilitatea de a le cunoaște, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire. Totodată, ca condiție esențială de redeschidere a procesului pe acest temei este ca circumstanțele să fi existat obiectiv până la data pronunțării hotărârii, ele urmând a fi diferențiate de faptele noi apărute după pronunțarea hotărârii. Faptele noi apărute după darea hotărârii pot servi temei de adresare cu o nouă acțiune în judecată, dar nu ca temei de revizuire.

Examinând cererea de revizuire depusă de către Ursu Nicolae, reprezentat de avocatul Hriplivaia Valentina, instanța de revizuire reține ca fiind una formală

indicarea art. 449 lit. b), c) al Codului de procedură civilă în calitate de temei de revizuire, or, de către revizuent nu au fost indicate careva circumstanțe sau fapte care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului care s-ar încadra în prevederile normei legale enunțate. Mai cu seamă, din conținutul cererii de revizuire se atestă o opinie de dezacord a revizuentului cu soluția emisă de către instanțele de judecată pe marginea cauzei care îl vizează.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine și principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art. 6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă practica CtEDO, potrivit căreia Curtea a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. (cauza E. și D. Duca c. Moldovei, hotărârea din 03 martie 2009)

Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. *Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat.* O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că temeiul invocat în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ursu Nicolae, reprezentat de avocatul Hriplivaia Valentina, împotriva deciziei din 14 aprilie 2021 a Curții Supreme de Justiție, în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Ursu Nicolae împotriva lui Ursu Alexandru, Ursu Radu, Ursu Larisa, intervenienți accesorii Ursu Victor, Ursu Vladimir, notarul public Șevciuc Victor și Izdebschi Natalia cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii și a locului de deschidere, recunoașterea dreptului de proprietate, determinarea cotelor

părți ideale și împărțirea în natură a imobilului, declararea nulității actelor juridice și recunoașterea testamentului ca fiind parțial nul.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari